

Nebojte se! My tu jen strášíme.

Když dávno byla doba, kdy duchové mstváli. Pámo spali a večer se jen tak poflakovali a nebo se schovávali před modáky.

V jedné staré zácimě žili 3 duchové. Ti také pámo spali a také se po nocích poflakovali. A protože se byli líli, většinu času trávil ve sklepení, kde se schovávali před frempy, kteří tam spali pod silným mebran.

Jednou se takhle v noci šli schovat do sklepení a tam seděli a přemýšleli.

"Takhle to dál nejde!" řekl První a pokračoval "Nemůžeme se pozít takhle schovávat." "Kdy se bojíme. Tak jak to chceš udělat?" řekl Druhý.

První jen sklopil oči a mlčel.

Další noc trávili opět ve sklepení. To už První nemyslel a spustil "Jdu tam!" "Co? To nemůžeš!" řekl Druhý a

Třetí dodal "Kdy se bojíme!" "Jdu tam a vy také!" zavlel První a Druhý a Třetí se tedy přimohli a šli tak.

Všichni tedy ze sklepení ven, kde náhodou obem a hrály kytary.

Všude po zemi byl nepořádek. Druhý a Třetí se schovali za rozbitou zed, zatím co První byl tak mstvářím, že začal sbírat ze země kámen. Tu najednou přestala hrát hudba.

"Když to? Ta kámen se vymáší!" řekl jeden z frempů.

Najednou nastala panika a všichni se rozutekli.

První chvíli stál na místě a pak se rozchechtal.

"Takže omi máš Nevídi!" zamračoval se Druhý

a v tu chvíli se začal smát i on!

Od té doby Duchové stráší. Od té doby už se duchové nemudí!